

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
nr. 245 – Zondag 1 december 2024 – 1ste Advent

Welkom!

Vorige week hebben we het kerkelijk jaar afgesloten met de viering van het feest van Christus Koning van het heelal. Deze zondag beginnen we weer bij het begin. In de Adventstijd ligt er altijd een sterk accent op de tijd voor de komst van Christus. We beginnen bij de profetie over de komst van de Messias. In het Evangelie blijven we bij de leer van Christus. Deze zondag is dat wederom een uiteenzetting over de komende eindtijd. Maar ook klinkt die hoopvolle Adventsboodschap: “*Uw verlossing komt nabij*”. Des te meer herinneren we ons hoe belangrijk de eeuwenoude Adventsbede is: “*Maranatha, kom Heer Jezus, kom!*” Deze zondag is bovendien een heel bijzondere voor onze Christoffelparochie vanwege de installatie en presentatie van de pastores Buter en Halin. Ik wens u niet alleen een feestelijke en gezegende zondag maar ook een gezegende Advent.

Gods Woord op Zondag 1 december, de 1ste zondag van de Advent

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (21, 25-28.34-36).

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: „Er zullen tekenen zijn aan zon, maan en sterren en op de aarde zullen volkeren in angst verkeren, radeloos door het gebulder van de onstuimige zee. De mensen zullen het besterven van schrik, in spanning om wat de wereld gaat overkomen. Want de hemelse heerscharen zullen in verwarring geraken. Dan zullen zij de Mensenzoon zien komen op een wolk, met macht en grote heerlijkheid. Wanneer zich dit alles begint te voltrekken, richt u dan op en heft uw hoofden omhoog want uw verlossing komt nabij. Zorgt er voor dat uw geest niet afgestompt raakt door een roes van dronkenschap en de zorgen van het leven; laat die dag u niet onverhoeds grijpen als in een strik; want hij zal komen over alle mensen, waar ook ter wereld. Weest

daarom altijd waakzaam en bidt dat ge in staat moogt zijn te ontkomen aan al die dingen die zich gaan voltrekken, en dat ge stand moogt houden voor het aangezicht van de Mensenzoon.”

Ter overweging

Vorige week zondag hebben we het hoogfeest van Christus Koning gevierd. Met dat hoogfeest vierden we dat Christus als overwinnaar op het einde van de tijd als Koning triomfeert en het Koninkrijk, dat tot dan toe aan Hem was toevertrouwd, aan zijn Vader zal teruggeven. In de afgelopen dagen, de laatste doordeweekse dagen van het liturgisch jaar hebben we nog verder gelezen uit de openbaringen. Daarin kwam onder anderen het oordeel op het einde naar voren. De profetieën over de strijd en het oordeel kunnen soms beangstigend overkomen, maar twee zaken zijn ons als bakens van hoop gegeven: De Heer is de overwinnaar en de nieuwe hemel en de nieuwe aarde zullen komen. Onze verlossing komt nabij! Met dit alles nog vers in herinnering staan we vandaag aan het begin van de Advent, de eerste zondag van een nieuw kerkelijk jaar. Één kaars brandt op onze adventskrans. We staan even stil, beseffend wat er achter ons ligt en we worden ons bewust van de weg die voor ons ligt. We houden een scherp oog op onszelf en onze wereld. Want waakzaamheid is en blijft geboden; we moeten niet afgestompt raken. Leven wij nog in overeenstemming met de normen en waarden van ons geloof? Kunnen mensen aan ons doen en laten zien dat wij van Christus zijn? Omzien naar elkaar hoort onherroepelijk bij een gemeenschap van broeders en zusters rondom Jezus Christus. Zowel in onszelf en in onze geloofsgemeenschap als ook in de samenleving van vandaag moeten we waakzaam zijn zodat niet weg geroofd wordt wat God met zijn genade in ons heeft gepland en wat bedoeld is in

goedheid en heiligheid uit te groeien. We zijn genodigd om tot verlossing te komen!

In de laatste weken van het vorige kerkelijk jaar waarschuwde de Heer ons dikwijls. Ook nu, bij het begin van de Advent, lezend uit het Evangelie volgens Lucas, blijft de Heer ons waarschuwen én blijft Hij ons bemoedigen. Het Evangelie van vandaag staat in dezelfde context als de afgelopen weken; geruisloos gaan einde en begin in elkaar over. Waakzaamheid, alertheid, maar ook verwarring en dreiging. Maakt ons dit angstig of onzeker? Neen, geenszins! De Advent met haar lezingen moedigt ons juist aan om met groter verlangen uit te zien naar de Heer en zijn Koninkrijk. Juist met deze Heer willen wij opnieuw beginnen, wat eigenlijk wil zeggen: verder gaan. Daarom bidden we deze zondag in het bijzonder uit Psalm 25: *Ad te levavi animam meam, Deus meus – Mijn God, tot U verhef ik mijn ziel.* Opdat wij stand mogen houden en de Heer eens aanbidden, met herders en wijzen, met alle engelen en machten en krachten en samen met elkaar. Het kerkelijk jaar begint opnieuw. Mogen wij dit jaar weer groeien in het mysterie van God met ons.

Het Evangelie volgens Lucas

In het komend kerkelijk jaar lezen we hoofdzakelijk uit het Lucasevangelie. Het Lukasevangelie is de derde levensbeschrijving van Jezus Christus in het Nieuwe Testament. De schrijver Lukas was een arts en medewerker van de heilige Apostel Paulus. Lukas betekent "*Licht(gevend)*". Zijn Evangelie heeft Lukas rond de jaren 55-60 mogelijk te Caesarea geschreven of mogelijk te Rome na de dood van Paulus, dus na het jaar 64. Lukas heeft zijn Evangelie opgedragen aan een zekere "*Théofilus*" (Lukas 1:3-4), evenals zijn boek Handelingen (Hand. 1:1). Wie deze Theofilus is, is niet bekend. Deze naam betekent "*hij die God bemint*". Ruim gedacht zouden wij onszelf, als gelovigen, hierin kunnen zien en ons zodoende door hem laten aanspreken als geadresseerden. De Evangelist Lucas beschrijft ons de Heer vooral als mens, als de Mensenzoon. Het geslachtsregister eindigt dan ook bij Adam (3:38), de eerste mens. Mattheüs daarentegen stelt de Heer Jezus als de koning van Israël voor en schetst het wezen, de ontwikkeling en de zegepraal van het Koninkrijk der Hemelen. Lukas is sterk bezield met de geest van de Apostel Paulus. Dit zien we bijvoorbeeld terug bij het verhaal van het Laatste Avondmaal. Zoals Lukas het beschrijft, komt het bijna woordelijk overeen met 1 Kor. 11:23-26 van Paulus. Daarnaast worden alleen in het Evangelie van Lucas de gelijkenissen verteld van de barmhartige Samaritaan, de onvruchtbare vijgenboom, de rijke dwaas, de verloren penning, de verloren zoon, de onrechtvaardige rentmeester, de

rijke man en Lazarus, de behandeling van de dienstknechten, de onrechtvaardige rechter, de Farizeër en de tollenaar. Verder heeft het Lucasevangelie veel overeenkomsten met het Mattheusevangelie en het Marcusevangelie.

De betekenis van de Advent

Deze zondag beginnen we wederom de Adventstijd. Met vier zondagen bereiden we ons voor op Kerstmis, het geboortefeest van Jezus Christus. Maar de Advent betekent meer. Het woord 'advent' komt uit het Latijn en betekent zoiets als 'komst'. De geestelijke betekenis komt vooral terug in de teksten van de Eucharistieviering. In de eerste prelatie van de Advent lezen we het volgende: *Die, toen Hij eertijds kwam, kwetsbaar en klein, het werk van uw genade heeft voltooid, en vlees geworden is en voor ons allen open heeft gedaan die deur naar een geluk dat eeuwig duurt, een land dat Hij beloofd heeft en ons geven zal; nu nog zien wij allen naar die toekomst uit, vol hoop en vastberaden; ooit zullen wij er binnengaan en wonen wanneer Hij komt in heerlijkheid voorgoed.* De kern van deze prelatie herinnert ons niet alleen aan de eerste komst van de Heer maar roept in ons ook de hoop op naar zijn tweede komst (de wederkomst) en het aanbreken van de verlossing en het Koninkrijk in zijn volle glorie. In de Advent zijn we dus niet alleen bezig met geschiedenis maar ook met onze toekomst.

Gebed

Heer God, Gij lijkt soms zo ver weg, zo geheel uit het zicht verdwenen dat wij vergeten naar U uit te zien. Aan het begin van dit nieuwe kerkelijk jaar kijken we hoopvol uit naar U; wij hebben U nodig; de wereld heeft U nodig. Wij bidden U: Verhaast uw komst in ons midden, doe ons hoopvol uitzien naar uw redding, naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Amen.

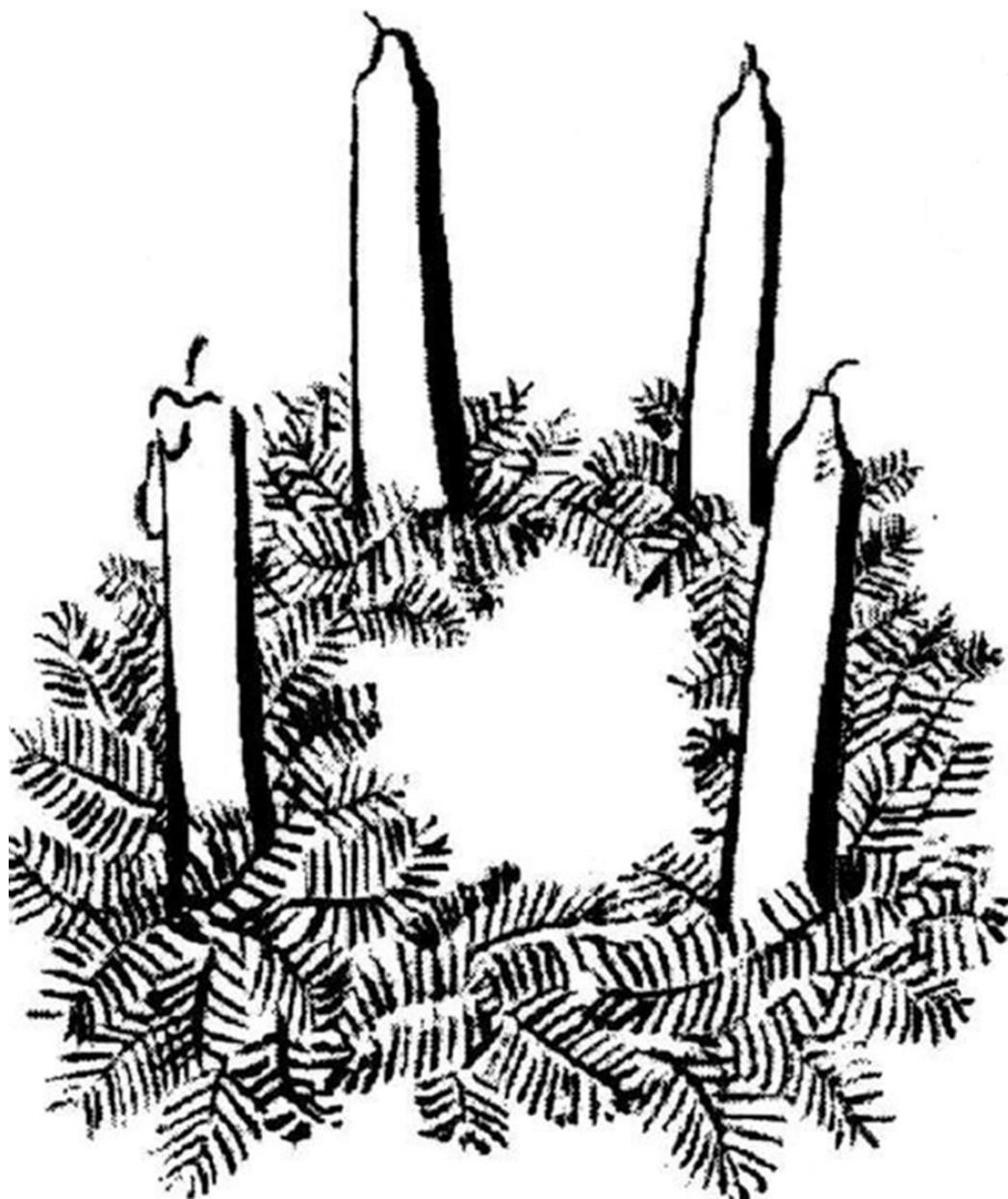
Feestelijke gezamenlijke Eucharistieviering

Deze zondag vieren we de installatie van pastoor Buter en de presentatie van pastor Halin. We vieren dat als Christoffelparochie samen in één Eucharistieviering in de Odulphuskerk van Bakhuizen. De Mis begint om 10 uur. Muziekvereniging Euphonia verleent medewerking aan de viering evenals de koren St. Caecilia en Intermezzo uit Lemmer. Vele vrijwilligers hebben ook een rol in de liturgie. Maar niets is zo mooi als een feestelijke viering met een volle kerk met gelovigen. Daarom van harte een uitnodiging aan u allen om mee te vieren en onze nieuwe pastores feestelijk te ontvangen. Na de viering is er een samenzijn in MFC De Gearte. Wie vervoer nodig heeft verwijs ik graag naar de namen en telefoonnummers in het parochieblad. In de andere kerken van onze parochie zijn geen vieringen.

Pastoor John De Zwart

Voor de kinderen

Over een paar weken vieren we Kerstmis en daarna komen Oudejaarsdag en Nieuwjaarsdag. Bij die wisseling van het jaar zeggen we tegen elkaar “*Gelukkig Nieuwjaar!*” Daarmee wensen we elkaar dat het goed met je mag gaan en dat je veel geluk mag hebben in de tijd die komt. Vandaag, op deze zondag, beginnen we in de kerk ook een nieuw jaar. Met de eerste zondag van de Advent begint een nieuw jaar waarin we het geloof in Jezus en zijn Evangelie, stukje bij beetje, weer vanaf het begin willen lezen en er uit leren. Deze zondag mogen we elkaar in de kerk dus ook een “*Gelukkig Nieuwjaar*” toewensen. En dat wensen wij jullie ook: “*Gelukkig Nieuwjaar*”, in de kerk, in het geloof in Jezus en in jouw leven. Bij de Advent hoort ook de Adventskrans met de vier kaarsen. Elke zondag steken we één kaars aan om zo te laten zien dat we steeds dichterbij het Kerstfeest komen, dat het feest is van de geboorte van Jezus. Je kunt de adventskrans inkleuren en de vlammetjes, elke zondag één, en zo één voor één, uitknippen en op de kaarsen plakken.

Goede God,
Wij verlangen naar uw licht.
Vandaag steken we een kaarsje aan zodat het licht wordt in ons hart.
De weg naar vrede is soms moeilijk.
Wij hebben vandaag de eerste stap gezet; we zijn op weg naar boven en wachten op uw komst.
Maar wij gaan niet alleen, we gaan met uw hulp en de hulp van uw mensen,
Op weg naar Kerstmis én op weg naar uw Koninkrijk!
Amen.